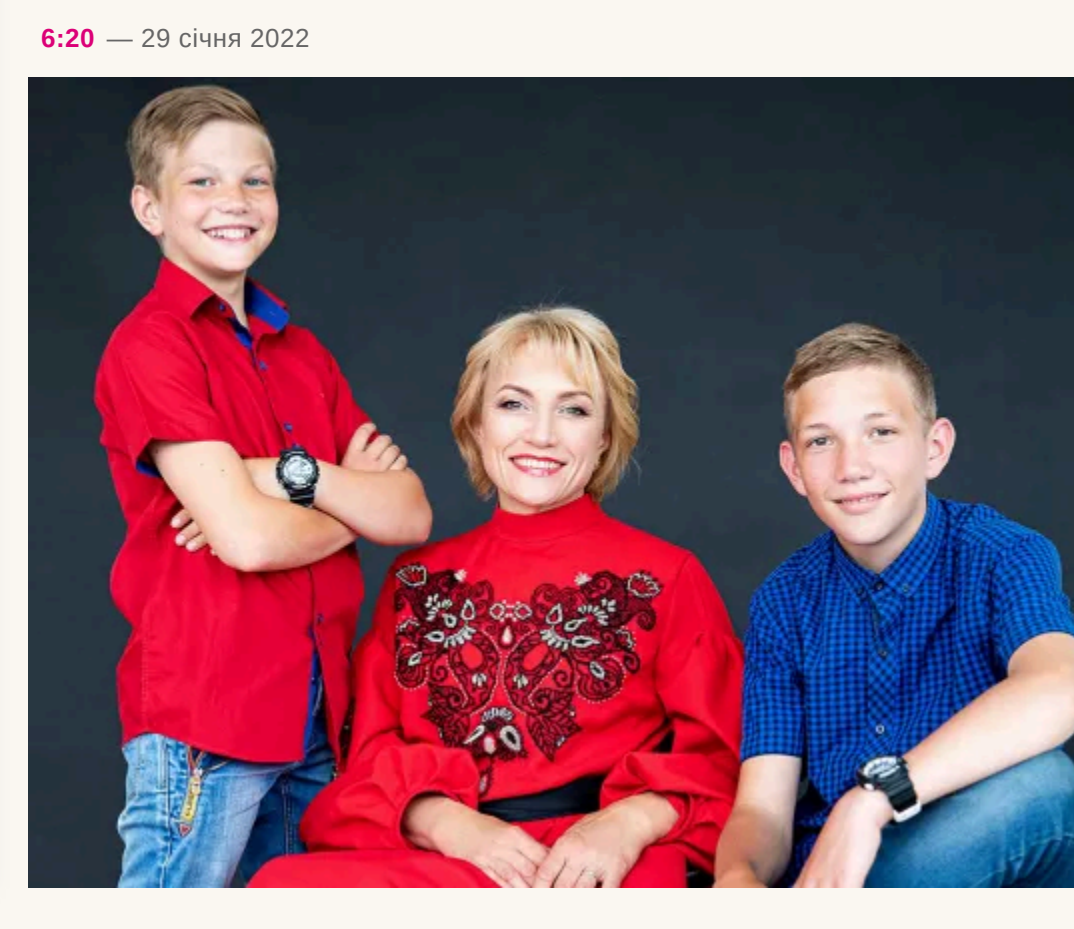

ОСТАННІ НОВИНИ

- 07.42** Українцям хочуть зберегти стаж навіть без сплати ЄСВ: кого це стосуватиметься
- 07.34** ЧС-2026: результати та відеогляди матчів, розклад телетрансляцій в Україні
- 07.22** Українцям виплатять по 3100 грн: кому надійдуть гроші автоматично
- 18.04 22.00** Пикантне сало: незвичайний інгредієнт вас точно здивує
- 18.03 21.53** Розбите серце: Кеті Перрі розповіла про важкий рік
- 18.03 21.03** Випийте чашку відразу після їжі: шлунок одразу стане легше
- 18.04 20.46** «Світ змінюється, і розуміння щастя стає децю іншим», — експерта з прогнозування майбутнього Сесіль Пойваньки
- 18.04** Всі гарячі точки війни відчув

«Жартую, що у мене все, як у людей. І шлюб, і діти, і розлучення»: інтерв'ю з багаторазовою призеркою Паралімпійських ігор Світланною Трифоновою

Лариса КРУПІНА, «ФАКТИ»

Цього року «ФАКТИ» відзначатимуть 25-річчя історії. За цей час на сторінках нашого видання публікувалося безліч газет. — Про діти і надзвичайні та парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. В рубриці «25 років потому» ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв цих публікацій.

У 13 років лікарі поставили їй невірний діагноз. Не помітили пухлину на хребті...

— Коли сповталися, зробили операцію, — згадує Світлана Трифонова. — За рік до випускної. Щоб встигла «розсодитися» та приїхати на бал хоча б на мільярд. Я обурювалася: «Ще чого! Прийду туди на своїх двох!» Але навіть на мільярд прийти не змогла.

Довго не хотіла змиритися, що все скінчено. Пройшла через усі можливі й неможливі лікувальні санаторії. Але через декілька років зрозуміла, що покращення немає. Пам'ятаю, сказала: «Раз так, буду робити з лимона лимонаді»

Правда, тоді вона зовсім не уявляла, як саме.

«Свій вік не афішую. Мені ще заміж виходити»

Світлана не змінювалася. Майже. Якою я запам'ятала 20 років тому біля рестораника на КРЕСІ (район в рідному місті спортсменки Кривому Розі), де ми записували інтерв'ю, такою й знайшла. Свіжою та вічно молодію. Відьма вона, не інакше...

- Якоюсь мірою так, — сміється Світлана.
- **Вік називаємо?** — запитую я, вдивляючись в екран монітора під час розмови по скайпу.
- Я його не приховую, але й не афішую. Мені це заміж виходити.
- **Як?! В пресі ж нічого про розлучення не було.**
- Так що ви казали про мою вічну молодість, Ларисо?
- **Отже, не бажаєте говорити про розлучення... Тоді про пластику розкажіть. Це моя тема.**
- Та не було пластики, не було. Всі мої три старші сестри й мама вилядають молодшими за свій вік. Генетика! Масажи обличчя також не роблю. Виключно креми. Плюс спорт у мене. 20 років — тільки у професіональному. Звикав багато рухатися. Ну й контролювати себе в їжі.
- **Діти?**
- Жодних діт, хоч я схильна до повноти. Головний принцип: «Істи не від нудьги, не за компанію, а тоді, коли дійсно зголоділа». Вранці — дві склянки теплої води. Через пів години — кава з молоком без цукру та бутерброд: підсушений зерновий хліб зі шматочком запеченого гарбуза або з морською капустою. Через дві години — легкий обід... М'ясо їм рідко.
- **А чоловік як готували? Люди кажуть: бажаш все життя давитися пельменями з крамичиком — одружись зі спортсменкою. Й ніколи не буде вдома.**
- Мій колишній чоловік сам спортсмен (Павло Гонтовий відомий український спортсмен, десятиразовий чемпіон України з автоскору. — Авт.). Тож ніхто не вимагав замість змагань варити борщ. Пів час мій відвіди допомагали сестри з Кривого Рогу. А коли змагань і зборів не було, родина мала, як то кажуть, перше, друге, третє і компот.

Світланну називали "перлиною української збірної"

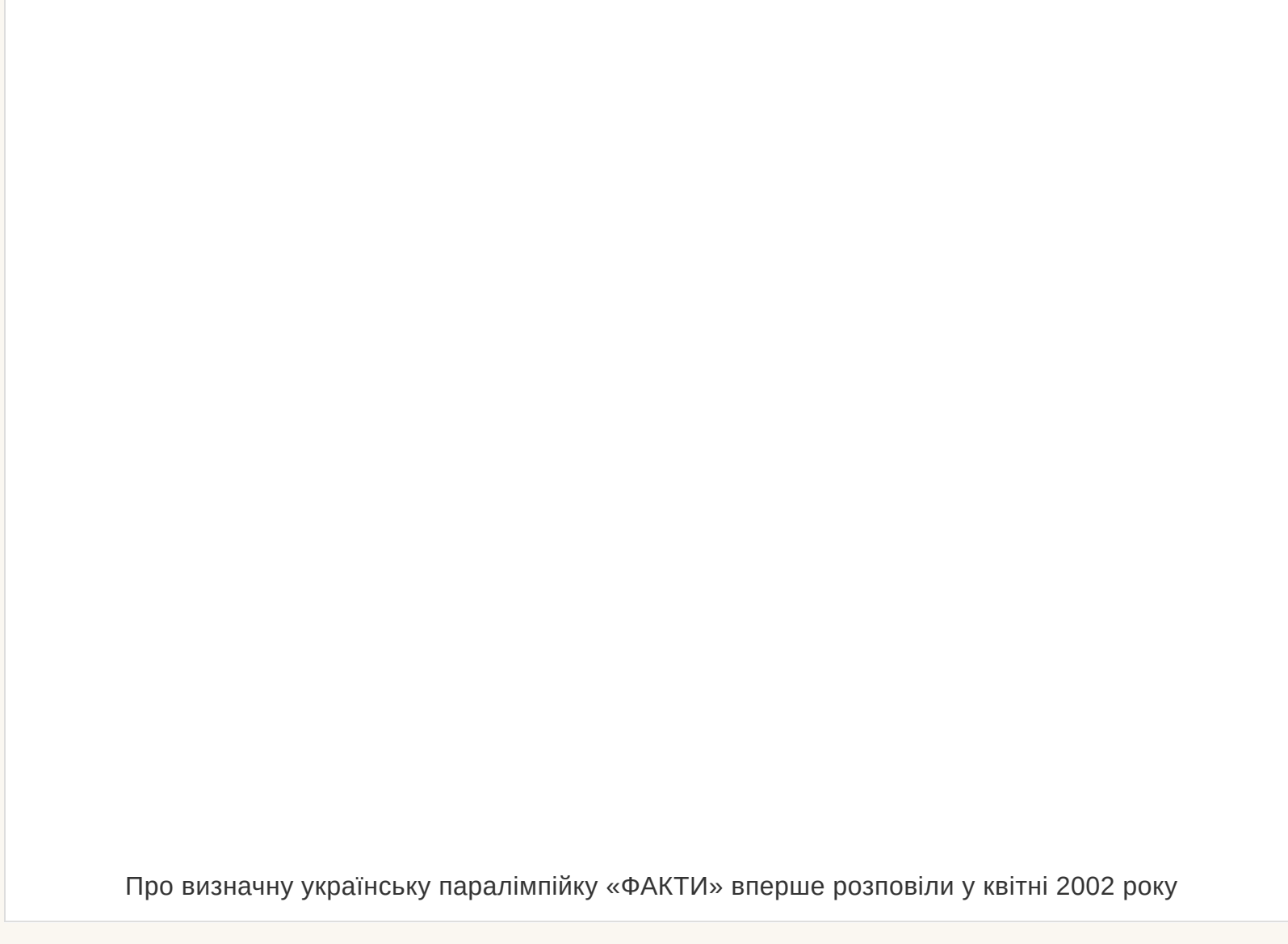
— Шкода, що така гарна й відома пара розійшлася. Пам'ятаю, як в одному з інтерв'ю «ФАКТАМ» ви розповідали, що Павло, заливаючись до вас, ніколи не приходив без сюрпризів і гостинців. Завжди привозив з Києва... товстолобиків.

— Так. Велчезних. Живих. Я навчалася в Дніпропетровському інституті фізкультури і спорту. За рік до сіднейської Паралімпіади готувалась у Дніпрі до Ігор. Тоді займалася паверліфтингом. Поневірлася по кавмтирах та готелях, часто залишалася у подруги — колежанки зі спорту. Її друг з познайомив нас тоді з Пашею, який жив у Києві, але часто проздом був у Дніпрі. Тоді Павло й надував привозити цих товстолобиків, яких ми з подругою смажили тів ночі на кухні.

Паша був не тільки чоловіком, але й соратником. Чудово було сходитися в цілях, завданнях, цінностях. Коли я зайнялася лижними перегонами, Паша напередодні Паралімпіади в Солт-Лейк-Сіті знайшов майстра, який зробив так, щоб мій боб (спеціальні санчата, на яких рухаються паралімпійці у лижному спорті. — Авт.) з вузепластику, максимально легкий та стійкий, допоміг мені завоювати три срібла в лижних перегонах і бронзу в біатлоні. Це був мій зірковий час. Найкращий результат у команді.

— Пам'ятаю, ЗМІ вас це називали «перлиною української збірної».

— І ось «перлина» задумалася: чи не час мені стати мамою? Адже час спливає...

Про визначну українську паралімпійку «ФАКТИ» вперше розповіли у квітні 2002 року

«Першого малюка народила майже в 36 років, другого — майже в сорок. Відкладати не було куди»

— Лікарі в один голос казали: «Якщо ви не ходите, вам народжувати не можна», — продовжує Світлана. — Вважалось, що полові можуть погіршити здоров'я жінки, яка пересувається у візюку. Такий стереотип необґрунтований. І я зробила по-своєму. Не тільки завагітніла, але ще й до останнього дня вела активний спосіб життя. Перші три місяці була на зборах. Просто занадто не перевантажувала себе. За три тижні до пологів їздила на море. За добу до пологів плавала у басейні, в сауні трошки посиділа. Машину до останнього водила. Тільки коли почалися перейми, за кермо сів чоловік. У день народження нашого доводоочкуваного первістка ми якраз купували будинок за містом в Київській області. Тож наш син прийшов у максимально облаштований для нього світ.

— Були якісь проблеми під час пологів?

— Жодних. Більшість лікарів наполягали на кесаревому. Але в мене немає деформації тазостегнових суглобів, і я вирішила народжувати сама. Малюк вагою 3600 і зростом 51 сантиметр народився у 2003 році, після Паралімпіади в Солт-Лейк-Сіті, в мої майже 36 років. А після Паралімпіади в Турині, де я завоювала бронзу й срібло в біатлоні, ми народили другого синочка. В мої майже сорок.

Це був 2007 рік, чоловік поїхав у відрадження, і я, посадивши сестру в машину, погнала в пологів. У мене вже були і першій. Сестра ледве не знерпилотніла, злякавшись за мене. Добре, що була недія і шийки були наповорожені. І я народила — теж, до речі, фізіологічним шляхом. Потім кажу лікарю: «А де тут найближча парковка? Мені треба машину переганяти. Я її біля пологового залишила». Лікар ледь не впав.

Приміала пологи та ж сама чудова команда лікарів у 7-му пологовому будинку в Києві, на Предславинській.

Читайте також: «Деякі роки тому я думала, що життя закінчене»: що сталося з героїнею «ФАКТИВ» Машою Куликівською, якій невідомий благодійник подарував будинок

— Мабуть, ваші пологи стали для багатьох несподіванкою в ті часи...

— Певною мірою. Жінки, які пересуваються у візках, побачили, що все можливо. У нас таке саме тіло, так само протікає вагітність. І не так вже треба тужитися, як ми всі з переляку думаємо. (Сміється.) Деякі потім наслідували мій приклад.

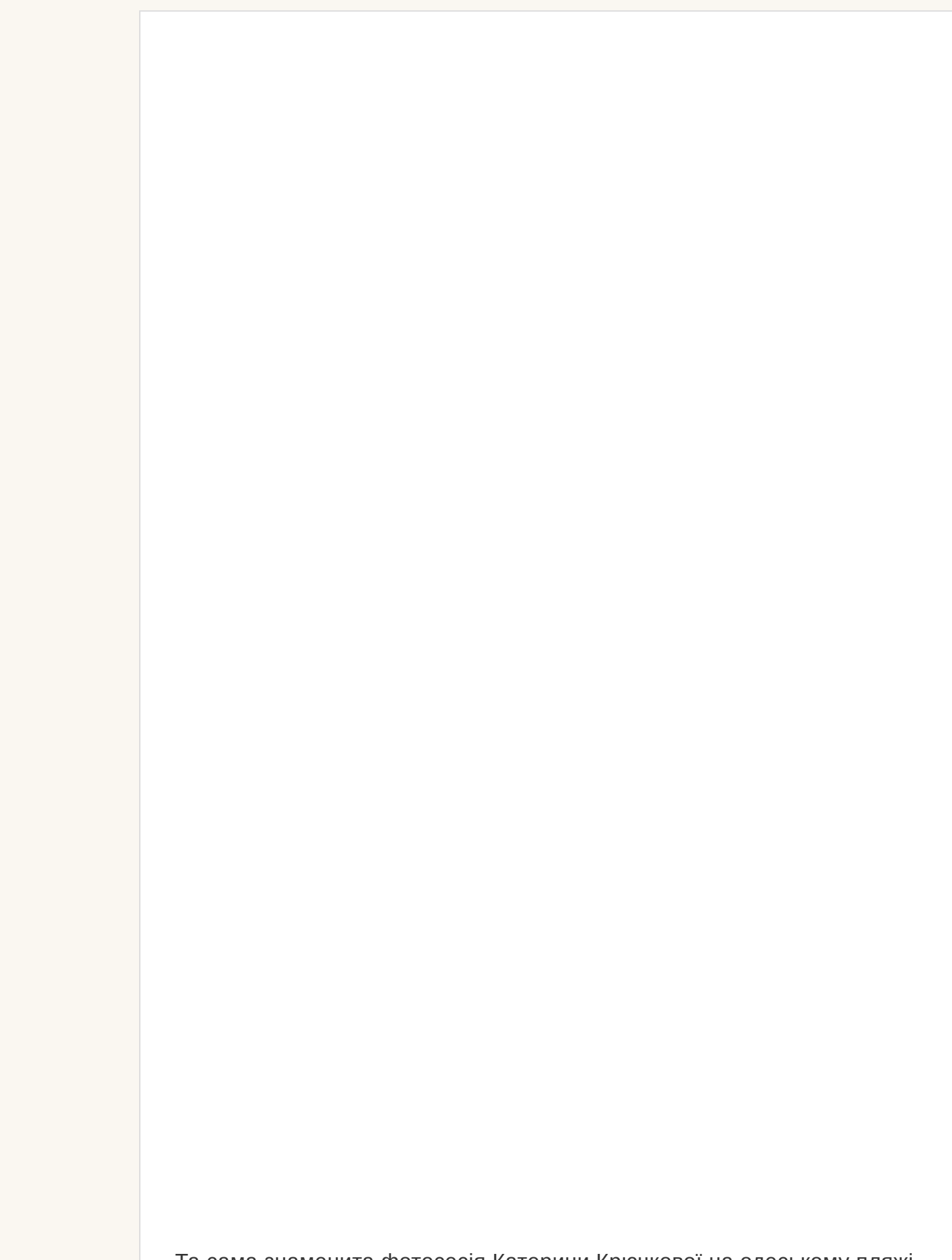
— Ви, мабуть, незворушна мама? Спортсменка все ж таки. Із залізним характером і витримкою.

— Та ні. Я була спочатку просто крейзі-мамою. Але потім зрозуміла: стільки мамі кожної секунди синам не потрібно. Та ще й у 2010 році пішла зі спорту та стала сумувати за снігом, лижками, за перемогами та ейфорією, коли стоїш на п'єдесталі і звучить Гімн України. Чим можна замінити цей драйв? Я любила своє материнство, але інша частина моєї душі жадала повторення спортивних емоцій. І коли мене запросили телеведучою на канал УТ-1 в передачу «Жити на рівних», а потім я ще й вела «Щоденник Паралімпійських ігор», весь час відчувала: «Це воно!»

«Дивилася на фото й думала: «Невже це я, така гарна? Капець!»

— Який найухваліший вчинок ви здійснили останнім часом?

— Знялася у фотосесії на одеському пляжі. Я туди приїхала в рамках проєкту з питання доступності для маломобільного населення. Пішла з фотографом Катериною Крючковою на пляж. Ані гриму, нічого. Вона каже: «А давай зніму тебе після купання». І вже сонце сідало... І я: «А давай!» Потім побачила світліни. Мені все так сподобалося! Думала: «Невже це я, така гарна, така загадкова? Сама себе не впізнала. Капець!» (Сміється.)

Та сама знаменита фотосесія Катерини Крючкової на одеському пляжі. "Я себе тут не впізнала. Прямо шок з якої Жінка-загадка", - посміялася відома спортсменка та телеведучка

— Ваш колишній чоловік влаштував особисте життя?

— Я не володію інформацією. П'ять років тому ми не зуміли пережити черзову сімейну кризу. Вирішили певний час пожити окремо. І... ніхто не захотів повертатися назад. Ралтом виявилось, що це найкращий вихід. Звичайно, діти мріяли, щоб батьки жили разом. Але я їм кажу, що трапляється й таке, що прекрасні люди розлучаються, але продовжують — либш з повоиною, він вчиться в юридичному коледжі, займається фітнесом у 18 з половиною, а Каті вчиться в юридичному коледжі, займається фехтуванням. Молодшому — 14. Він м'який. Хазайновитий, практичний. Йому подобається готувати. Я їх дуже люблю. Вони вже дорослі хлопці, які все розуміють. Вони — моє щасття.

— У вас немає відчуття катастрофи? Ви так спокійно розповідаєте про розлучення. Але ж це доволі травмуюча подія.

— Ми вже п'ять років розлучені. Просто обговорюю цей факт тільки зараз. Є відчуття, що життя подарує ще одну казку. Адже одна вже була. Я живу з гармонією в собі і відкриття для світу. І відкрита для нового кохання. А, ви маєте на увазі, чи переживала я п'ять років тому. Звичайно. Спочатку. А потім стала жартувати над собою: «Стоп! Свето, але ж ти хотіла, щоб у тебе все було, як у здорових людей. І ось тепер у тебе все, як у людей: і шлюб, і діти, і розлучення...»

Заслужений майстер спорту України та мама двох дітей чудово вписалася у Всеукраїнський проєкт ETHNO FASHION BY POTLOVA "Миру тобі, Україно!" (фото Катерини Потлової)

З дось «ФАКТИВ»

Світлана Трифонова — українська паралімпійська лижниця, заслужений майстер спорту України з лижних перегонів. Лижними перегонами стала займатися у 1997 році. Брала участь у шістьох Паралімпійських іграх. Прізюові місця: на Паралімпійських іграх у Нагано з біатлону та лижних перегонів (1998), у Солт-Лейк-Сіті (2002), у Турині (2006). Нагороджена орденом Книгачині Ольги III ступеня, орденом «За заслуги» II і III ступеня. Викаладає реабілітологію університеті фізкультури і спорту.

На фото у заголовку Світлана з синами Тимофієм (ліворуч) та Микитією (фото Катерини Крючкової)

Читайте також: «Коли дізналися з чоловіком, що буде хлопчик, жартували, що назвемо Останям: Остан Бенда — було б забавно»

Читайте нас у Facebook

Друкувана версія | Лист редакторів | Поскаржитися

Поділитися 0 | Поділитися | Твітнути

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

- Українцям можуть укласти вимоги на пенсію: у парламенті заговорили про жорсткіші умови
- Близьконом загрожує нервовій зрні, а Левада не варто вигадувати грош: гороскоп на 18 червня
- Українцям виплатять по 3100 грн: кому надійдуть гроші автоматично
- ЧС-2026: результати та відеогляди матчів, розклад телеансляцій в Україні

Новини партнерів

Мапа сайту

- Новини
- Україна
- Політика
- Світові події
- Голлівуд
- Світ
- Планета
- Фотоблог
- Спадщина
- Футбол
- Культура
- Шоу-бізнес
- Блоги
- Фігурка дня
- Судовість
- Стиль життя
- Кіноа рецетів
- Люди та звірі
- Життєві історії
- 25 років потому
- Історія сучасності
- Наука та технології
- Клуб слюжанів
- Запам'ятайте у Фейсбук
- Незвичайні діли
- Гороскоп
- Курс валют
- Фотоблог
- Погода

Реклама | Передавати | Контакт | Привітання | Співуча | Правила користування сайтом Левада

© 1997–2026 «Факти та коментарі»
 Усі права на матеріали сайту зберігаються у відповідності до законодавства України.
 Матеріали під заголовком «на прохання редакції», «фактчек», «фактчек» та «фактчек» публікуються у внеслі рекламця та мають інформаційно-омерційний характер.